

Až tak - Šindelář Michal

Těžko se probírám ze stínů nad hlavou,
čím víc se schovávám, tím blíž mi jsou,
zhasnu, zamknu a klíč nechám ve dveřích,
kolem mě jen já a já, co si nevěří.
Říkáš, že vrším chyby jednu za druhou,
až jich je tolik, že těžko poznám, čím vlastně jsou.
Za zády prsty zkřížím, než nahlas řeknu, že přísahám,
o půlnoci že Slunce svítí,
a ty jsi tak nevinná, slušná a vychovaná.
Nech mě lhát – jen tak,
že vše, co se třpytí, zlatem může se stát.
Nech mě lhát – až tak,
chycená do mých sítí pocit máš,
že mám tě rád.
Hlavu si už nedělám z kostlivců ve skříni,
pohledem uhýbám a jen úplný blázen věří mi.
Za zády prsty zkřížím, než nahlas řeknu, že přísahám,
o půlnoci že Slunce svítí,
a ty jsi tak nevinná, slušná a vychovaná.
Nech mě lhát – jen tak,
že vše, co se třpytí, zlatem může se stát.
Nech mě lhát – až tak,
chycená do mých sítí pocit máš,
že mám tě rád